

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 492

van **KRISTOF SLAGMULDER**

datum: 23 februari 2021

aan **BEN WEYTS**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS, SPORT, DIERENWELZIJN EN VLAAMSE RAND

Agressie tegen onderwijspersoneel - Maatregelen

In mijn schriftelijke vraag nr. 67 van 22 oktober 2019 vroeg ik de minister naar de incidentiegraad inzake het aantal aangegeven gevallen van fysieke agressie in het onderwijs voor de schooljaren 2016, 2017, 2018 en de eerste jaarhelft van 2019. Ook peilde ik naar de maatregelen die de minister zou nemen om deze fysieke agressie tegen het onderwijzend personeel in te dijken.

In opvolging hiervan had ik graag antwoord op de volgende vragen.

1. Hoeveel arbeidsongevallen werden in de tweede jaarhelft van 2019, de eerste jaarhelft van 2020 en de tweede jaarhelft van 2020 geregistreerd waarbij leerkrachten een letsel opliepen door (fysieke) agressie van leerlingen, hun ouders/andere familieleden of derden?
2. Kan de minister toelichten hoeveel van de arbeidsongevallen in de tweede jaarhelft van 2019, de eerste jaarhelft van 2020 en de tweede jaarhelft van 2020 hebben geleid tot terugvordering van de schade, met vermelding van het bedrag?
3. In zijn antwoord op mijn vorige schriftelijke vraag wees de minister erop dat de toen gegeven statistieken mogelijk nog niet volledig waren. Het Agentschap voor Onderwijsdiensten (AGODI) verklaarde immers dat niet alle gemelde dossiers met daden van agressie afgesloten zijn. De toen vermelde aantallen konden dus nog stijgen.
Kan de minister een geüpdatete versie van de tabel meegeven?
4. Hoeveel zaken werden in de tweede jaarhelft van 2019, de eerste jaarhelft van 2020 en de tweede jaarhelft van 2020 in der minne geregeld? Hoeveel via de rechtbank?
5. Kan de minister het aantal arbeidsongeschikte personeelsleden in het onderwijs naar aanleiding van agressie, alsook het gemiddelde aantal dagen arbeidsongeschiktheid geven voor het jaar 2020?
6. Voor veel leerkrachten is de stap naar een proces-verbaal te groot, mede door de taboesfeer rond dit thema, zoals ook al werd aangehaald door collega Karolien Grosemans in haar schriftelijke vraag nr. 136 van 28 november 2019. In zijn antwoord haalde de minister aan dat hij vooral wil inzetten op het aanstellen van vertrouwenspersonen waardoor schoolbesturen het taboe rond ongewenst gedrag kunnen helpen doorbreken en onderregistratie voorkomen. De oprichting van een

meer laagdrempelig centraal meldpunt waar leerkrachten terecht kunnen, is volgens hem voorlopig niet aan de orde.

Vertrouwenspersonen op school zijn op zich een goede zaak, maar dat helpt natuurlijk enkel als de leraar met problemen de persoon in kwestie effectief kent en vertrouwt, wat voor redelijk wat nieuwe en/of jonge leraren bij deze kwestie vaak geen evidentie is. Zeker voor jonge leraren die voornamelijk genoodzaakt interims doen, is het opbouwen van connecties en een band met collega's en dus een vertrouwenspersoon niet meteen een evidentie. Een meldpunt is in dergelijke gevallen anoniemer en zakelijker, wat voor de ene eerder een voordeel is, voor de ander eerder een nadeel, maar wat een goede aanvulling zou zijn voor leraren die deze weg als minder grote drempel ervaren.

Wat zijn de redenen waarom de minister geen werk wil maken van een dergelijk meldpunt?

7. De minister verklaarde in antwoorden op eerdere schriftelijke vragen van collega Grosemans het volgende:

"Het uitwerken van een beleid tegen ongewenst gedrag is een taak van het schoolbestuur. Om onderwijsinstellingen hierbij te ondersteunen, werd een werkgroep psychosociale risico's opgericht, waarin het beleidsdomein onderwijs, de onderwijsverstrekkers, de werknemersorganisaties en de arbeidsinspectie zijn vertegenwoordigd. Ik bekijk op voorstel van de werkgroep welke bestaande en nieuwe initiatieven het best beantwoorden aan de noden van de scholen. (...) De werkgroep psychosociale risico's neemt verschillende initiatieven in het terugdringen van psychosociale risico's binnen onderwijs, waaronder het opleiden en bijscholen van vertrouwenspersonen. Zij zijn een cruciale schakel in de registratie van feiten door derden en het wijzen op het belang van aangifte van arbeidsongeval naar aanleiding van agressie."

Wat is hier de stand van zaken? Zijn er al (voorlopige) conclusies gekomen vanuit deze werkgroep? Werden door de werkgroep sedertdien al nieuwe initiatieven genomen, buiten de vorming van vertrouwenspersonen?

8. Welke eventuele andere maatregelen zal de minister nemen om fysieke agressie tegen het onderwijzend personeel in te dijken?

BEN WEYTS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS, SPORT, DIERENWELZIJN EN VLAAMSE RAND

ANTWOORD

op vraag nr. 492 van 23 februari 2021

van **KRISTOF SLAGMULDER**

1. Een overzicht van het aantal door de scholen gemelde dossiers voor het volledige kalenderjaar 2019 bezorgde ik i.k.v. SV nr. 241 (13/01/2020). Ook het AGODI-jaarrapport 2019 wijdt een item aan dit onderwerp.

Wat betreft het voorbije jaar 2020, verwerkte AGODI 60 gevallen van agressie. De gegevens zijn afkomstig uit de databanken van het Agentschap voor Onderwijsdiensten (AGODI). De AGODI-databanken werden geraadpleegd op 08/03/2021.

In tegenstelling tot bij SV nr. 340 verwerkte AGODI ondertussen alle agressieaanvragen die onderwijspersoneelsleden indienden tijdens het kalenderjaar 2020. Daarom wijkt mijn antwoord af met wat ik meedeelde bij SV nr. 340.

2020	Agressor leerling	Agressor ouder/familie	Agressor buitenstaander
Totaal	49	7	4

2. Onderstaande tabel geeft een overzicht van het aantal gemelde arbeidsongevallen dat leidde tot een terugvordering van de schade, inclusief het geëiste bedrag. De tabel die ik, reeds verschillende keren meegaf, vult AGODI verder aan.

	2019	2020
Gestelde eisen	9	2
Geëist bedrag	€ 43.469,96	€ 2.428,35

AGODI wijst erop dat niet alle gemelde dossiers met daden van agressie afgesloten zijn. De aantallen vermeld in de tabel kunnen nog stijgen.

De Vlaams volksvertegenwoordiger merkt trouwens dat de informatie over het kalenderjaar 2018 gewijzigd is t.o.v. SV 67. In bepaalde dossiers werden bijkomende eisen gesteld omdat de getroffen personeelsleden langer arbeidsongeschikt waren. Ik vraag dan ook met de nodige voorzichtigheid om te springen met dit dynamisch overzicht.

3. Zie vraag 2.
4. Geen enkel dossier werd tot nog toe voor de rechtbank gebracht. Alle vermelde zaken werden in der minne geregeld.
5. AGODI vroeg het aantal leerkrachten dat arbeidsongeschikt werd door agressie voor het kalenderjaar 2020 op. Het Agentschap berekende eveneens de gemiddelde duur van zo'n arbeidsongeschiktheid.

Jaar	Totaal aantal arbeidsongevallen met arbeidsongeschiktheid	Gemiddeld aantal dagen arbeidsongeschiktheid
2020	29	58,55

6. Destijds bij de stopzetting van het Steunpunt voor Ongewenst Gedrag op School (2014) werd bij de onderwijsverstrekkers gepolst of ze het nog zinvol vonden om over een steunpunt/centraal meldpunt te beschikken. Zij waren toen van mening dat het in de eerste plaats aan de schoolbesturen zelf is om maatregelen te nemen in het kader van agressie. Ze wezen er toen ook op dat de huidige regelgeving psychosociale risico's meer opportuniteiten biedt dan de vroegere regelgeving zodanig dat scholen zelf tot oplossingen bij conflicten kunnen komen. Zo zijn er meer mogelijkheden om klachten degelijk en vertrouwelijk te onderzoeken en om te voorkomen dat soortgelijke klachten zich blijven voordoen. Ik sluit me daarbij aan en ben van mening dat agressiepreventie kadert binnen een algemeen welzijnsbeleid van de onderwijsinstelling, en dus binnen de verantwoordelijkheid van het schoolbestuur. De werkgroep psychosociale risico's kan onderwijsinstellingen ondersteunen in het uitwerken van dit luik binnen het welzijnsbeleid. Gegeven de noodzaak tot lokale aanpak, is een centraal meldpunt voor agressie niet aan de orde.
- 7-8. Binnen de werkgroep psychosociale risico's worden naast het opleiden en bijscholen van vertrouwenspersonen, meerdere initiatieven uitgerold. Zo worden in samenwerking met de FOD WASO opleidingen agressiepreventie georganiseerd. Voor schoolbesturen en directies worden opnieuw supervisietrajecten georganiseerd die onderwijsinstellingen moeten ondersteunen bij het implementeren van hun welzijnsbeleid. Daarnaast heb ik de UGent recent de opdracht te geven om tegen maart 2022 een inspiratiegids te ontwikkelen die onderwijsinstellingen concreet zal ondersteunen bij het implementeren van dit beleid.